

AUDINIŲ RACIONAS SU SKIRTINGU MAISTO MEDŽIAGŲ SANTYKIU

Algirdas Januškevičius¹, Jurgis Kulpys¹, Jūratė Kučinskienė², Evaldas Šlyžius³, Jakov Šengaut⁴

¹*Gyvūnų mitybos katedra, Lietuvos veterinarijos akademija, Tilžės g. 18, LT-47181 Kaunas; tel. (8~37) 36 34 08*

²*Maisto saugos ir gyvūnų higienos katedra, Lietuvos veterinarijos akademija, Tilžės g. 18, LT-47181 Kaunas; tel. (8~37) 36 32 08*

³*Gyvūnų veisimo ir genetikos katedra, Lietuvos veterinarijos akademija, Tilžės g. 18, LT-47181 Kaunas; tel. (837) 36 35 75*

⁴*Jakovo veterinarijos centras, Gerosios Vilties g. 1, LT-03147 Vilnius; tel. (8~5) 21 050 48*

Santrauka. Audinės šeriamos augalinės ir gyvūninės kilmės pašarais, įvairiais maistiniais-pašariniais priedais. Pašarai gali būti sausi, juose vyrauja baltyminės, mineralinės arba kitos biologiškai aktyvios medžiagos. Nevengiama šerti ir įprastais priedais, kuriuos siūlo mūsų šalies maisto pramonė. Vienas iš populiariausių audinių pašarų priedų yra įvairios riebalinės medžiagos arba riebalai, kurie lieka gaminant įvairius maisto produktus.

Pastaraisiais metais žvėrelių augintojai išaugina didesnio svorio žvėrelius. Anksčiau audinių jauniklių svoris gruodžio mėnesį siekdavo 900–1000 g patelių ir 1700–1800 g patinėlių, o dabar patelių vidutinis svoris yra 1200–1400 g, o patinėlių – 2200–2500 g. Žvėrelių augintojai vartoja posakį: išauginau audines, viena „išmiera“ stambesnes.

Didesnes audines galima užauginti duodant diferencijuotus racionus, visiškai subalansuotus pagal pagrindines maisto medžiagas ir jų sudedamąsias dalis. Sudarant racionus reikia atsižvelgti į žvėrelių svorį, fiziologinę būklę ir metų laiką. Jeigu audinės su racionu negauna pakankamai energijos, ypač tai svarbu rudens kailio keitimosi periodu, pablogėja kailių kokybė, kartu patiriami dideli ekonominiai nuostoliai.

Raktažodžiai: audinė, racionas, pieno produkcija, šėrimas, augimas, produktyvumas.